

ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียห้สิ้นพระชนม์ ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่บนพระบัลลังก์สูงและตั้งอยู่บนที่สูง ชายฉลองพระองค์แผ่เต็มพระวิหาร เสรฟหลายตนยืนอยู่เหนือพระองค์โดยรอบ แต่ละตนมีปีกหกปีก ใช้สองปีกบังหน้า สองปีกคลุมเท้า และสองปีกใช้บิน เสรฟแต่ละตนต่างร้องรับกันว่า “ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมจักรวาล แผ่นดินทั้งหมดเต็มไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์”

เสราฟต่างหลายตนสะท้อนเพราะเสียงของผู้ร้อง และพระวิหารก็มีความเต็มไปหมด ข้าพเจ้าพูดว่า “วิบัติจงเกิดแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากมีมลทิน อาศัยอยู่ในหมู่ชนชาติริมฝีปากมีมลทิน ถึงกระนั้น นัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์ คือองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมจักรวาล”

แล้วเสราฟคนหนึ่งบินมาหาข้าพเจ้า ถือคัมภีร์เก่าที่ถูกลอยมาจากแท่นบูชา เสรฟคนหนึ่งสัมผัสปากของข้าพเจ้า พูดว่า “ดูซิ สิ่งนี้สัมผัสริมฝีปากของท่านแล้ว ความผิดของท่านก็ถูกลบล้างแล้ว บาปของท่านก็ได้รับการอภัยแล้ว”

แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะส่งใคร ใครจะไปแทนเรา” ข้าพเจ้าทูลตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด”

พระวรสาร

มธ 10:24-33

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาอัครสาวกว่า “ศิษย์ย่อมไม่อยู่เหนืออาจารย์ และผู้รับใช้ย่อมไม่อยู่เหนือนาย ถ้าศิษย์เท่าเทียมกับอาจารย์ และผู้รับใช้เท่าเทียมกับนาย ก็เป็นการเพียงพอแล้ว ถ้าเขาเรียกเจ้าบ้านว่า ‘เบเอลเซบูล’ เขาจะเรียกลูกบ้านร้ายกว่านั้นสักเท่าใด”

“อย่ากลัวมนุษย์เลย ไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้ จะไม่ถูกเปิดเผย ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้น จะไม่มีใครรู้ สิ่งที่เราบอกท่านในที่มืด ท่านจงกล่าวออกมาในที่สว่าง สิ่งที่ท่านได้ยินกระซิบในที่หู จงประกาศบนดาดฟ้าหลังคาเรือน”

“อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่อาจฆ่าวิญญาณได้ จงกลัวผู้ที่ทำลายทั้งกายและวิญญาณให้พินาศไปในนรก นกกระจอกสองตัว เขาขายกันเพียงหนึ่งบาทมิใช่หรือ ถึงกระนั้น ก็ไม่มีนกสักตัวเดียวที่ตกลงพื้นดิน โดยที่พระบิดาของท่านไม่ทรงเห็นชอบ ผมทุกเส้นบนศีรษะของท่านลูกนับไว้หมดแล้ว เพราะฉะนั้น อย่ากลัวเลย ท่านมีค่ามากกว่านกกระจอกจำนวนมาก”

“ทุกคนที่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะยอมรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ และผู้ที่ไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราก็จะไม่รับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์ด้วย”

อิสยาห์ เป็นประกาศกในอาณาจักรยูดาห์ ได้รับกระแสเรียกราว ปี 740 ก่อน ค.ศ.

เสราฟ (Seraphim) เป็นทูตสวรรค์รับใช้ใกล้ชิดพระยาห์เวห์ ขับร้องศักดิ์สิทธิ์ (ดังที่เราภาวนาเลียนแบบในพิธีบูชาขอบพระคุณ) สรรเสริญพระเจ้า อิสยาห์ตระหนักดีว่า “ปากมีมลทิน” ไม่เหมาะสมจะเป็นประกาศก แต่พระเจ้าต้องการความสมัครใจ ความสุภาพ ให้เราเป็นเครื่องมือที่สุภาพของพระองค์

น.คามิลโล เด เลลลิส

พระสงฆ์

สดด 93:1-2ข,2ค,-3,5

ทำวัตรสวดบทที่ 2

วันที่ 14 กรกฎาคม 2555

มธ 10.24-33

ในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าประทานคำแนะนำเล็กน้อยถึงวิธี
กระทำพันธกิจเพื่อเราที่เป็นศิษย์สมัยใหม่ พระเยซูเจ้าไม่ได้ตรัสอย่าง
อ้อมค้อมถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ขณะที่พระองค์ทรงเจ็บปวดและรับมหาทรมาน
ในการกระทำพันธกิจ เราอาจประสพเช่นเดียวกับพระองค์ เพราะเรา
ทราบว่าการไถ่กู้ไม่ได้จบลงที่เชิงกางเขน เพราะหลังจากวันศุกร์
ศักดิ์สิทธิ์ พระเยซูเจ้าทรงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์เมื่อพระองค์ทรงกลับคืน
พระชนมชีพ พระเยซูเจ้าทรงบอกเราว่าไม่ต้องกลัวและไม่ต้องกังวล
ข้าพเจ้าจำได้ถึงเรื่องราวของบราเดอร์คนหนึ่งของคุณะ
ซาเลเซียน เขามีเพื่อนคนหนึ่งที่ชอบบราเดอร์ให้ภานาเพื่อลูกสาวของเขา
เธอเกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล เธอกลัวอิทธิพลเหล่านั้น เพื่อเธอกับคู่รัก
จะได้แต่งงานกัน ในที่สุด คำภานาของบราเดอร์สัมฤทธิ์ผลทุกประการ
อย่าง

ส่วนที่ 2 ในบทอ่านพระวรสาร วันนี้เตือนใจเราว่า เราไม่ต้อง
กลัวและกังวล เพราะในที่สุด ความจริงที่สำคัญกว่าจะชนะ คุณไม่อยู่คน
เดียวในการกระทำพันธกิจการไถ่กู้ พระเยซูเจ้าประทับกับเราเพื่อช่วยเรา
ข้าพเจ้าได้ยินบางคนบอกว่า ความกังวลมากไปเป็นเครื่องหมายของการ
ขาดความวางใจและความเชื่อในพระเจ้า ตามประสบการณ์ส่วนตัวของ
ข้าพเจ้า เราโน้มเอียงที่จะรู้สึกกลัวและกังวลถ้าเน้นตัวเราเองมากเกินไป
และแสวงหาความมั่งคั่งมากกว่าวางใจในพระเจ้า ใช้ชีวิตคริสตชนไม่

ง่าย แต่อย่าปล่อยให้เราอยู่ในความกังวลและกลัว เพราะพระเจ้าคือ
อิมมานูเอล ซึ่งแปลว่า พระเจ้าประทับกับเรา